



Seoski turizam u Srbiji je u punom zamahu. Za poslednjih desetak godina, napravljen je ili obnovljen, veliki broj etno-sela, koja uglavnom liče jedno na drugo. Na potpuno atipičan primer u seoskom ili etno-turizmu, naišao sam u selu Rudovci - na selo, koje se nalazi u jednom, većem selu. Reč je o Rašinom selu iliti Rashavillu u selu Rudovci.

Sam po sebi, dolazak u prostor tzv. Rašino selo, lociranog u selu Rudovci, opština Lazarevac, udaljenom 55 kilometara od Beograda, a oko 150 od Novog Sada, do kojeg pre nego što stignete morate proći pored tipičnih srpskih sela i nestvarno velikog kolubarskog kopa, u kome mašine visoke po nekoliko metara izgledaju kao igračke, je doživljaj. A kada stignete pred Rašino selo, izgleda kao da ste se odjednom našli u nekom drugom svetu, pred kamenim srednjevekovnim zdanjem, sređenim, jako modernim, ali, opet, sa starinskim motivima. Ta mešavina modernog i starinskog, očituje se već na ulasku u ovaj kompleks gde su na velikom kamenom bloku uklesane reči:

“Zemljače, ako si otišao iz zavičaja, završio razne škole i zanate, ako si na visokom položaju u državi, u nauci, u školi, na univerzitetu, fabrici, ne zaboravi da te je podigao i othranio znoj tvojih predaka seljaka, tvoj zavičaj.

Ako to zaboraviš, izgubio si smisao za pamćenje, za život, izgubio si zavičaj, istoriju tvog naroda, a to znači da si izgubio sebe.”

Radoje Raša Stanojlović, vitalni 63-godišnjak neiscrpne energije, tvorac Rashavilla ili Rašino selo, u selu Rudovci, je pre pune tri decenije otišao u Ameriku, radio tamo kao profesor ekonomije na fakultetu u San Dijegu, ostvario se kao biznismen izgradnjom fabrike za proizvodnju zdrave stočne hrane, proputovao pet kontinenata, u Kini susreo Mani Cui i zajedno sa njom došao u svoje selo, da bude uz stare roditelje, ali i izgradi svoj kutak kome će se uvek vraćati, i na neki način dao svoj doprinos ovom kraju, koga neizmerno voli. Neobičan tandem, dva profesora, Raša i Jovana, kako je sada pravoslavno kršteno ime njegove životne saputnice, dočekuje goste uz osmeh i strpljivo ih upoznaju sa svim sadržajima njihovog sela u kome svaki kutak ima neki smisao, najpre da bude mesto za odmor, uživanje i rekreaciju, ali i da spoji starinsko i moderno, da vrati pomalo zaboravljene mirise i ukuse sela i bogatstvo sadržaja koje boravak na selu nudi.

-Sve što vidite, osmislio sam i izgradio sam, sa željom da svaka celina bude zanimljiva na drugačiji način. Materijali su prirodni, kamen i drvo, iz ovih krajeva, sa motivima iz svetovnog

života, da možete na miru da odmarate oči i dušu. Ovaj veliki zid, koji sam nazvao "Zid radosti" vraća nas u srpsku srednjovekovnu kulturu, predstavlja otvorenu pozornicu za održavanje kulturnih manifestacija. U tom prostoru koji se naslanja na rečicu Peštan, koju sam očistio i ozidao njenu obalu kamenom, se nalaze i pomoćni objekti, vajati, moderni i komforni za udoban boravak. Možete da spavate u Babinom vajatu, vajatu Blizanci, Ming Ming vajatu, nekom drugom ili u tzv. Zatvoru Peštan. U svakom od njih se uz udoban smeštaj, nalaze najnoviji plazma televizori sa kablovskom televizijom, klima uređaj, telefon i bežični internet. Ipak, centralno mesto u ovom prostoru predstavlja savremeni hotel za konje „Lasta“ sa 12 prostranih dupleks apartmana u koji može da se smesti 26 konja, prvi objekat takve vrste u Srbiji za smeštaj i boravak konja. Oni imaju veliki prostor za trčkanje, neposredno uz reku Peštan i ograđen prostor za boravak u letnjem periodu. Uz velike jahaće konje, tu su i poniji i magarci, ali i brojne druge životinje. Tako gosti koji borave ovde, mogu u potpunosti da dožive atmosferu sela, budu uz životinje, druže se sa njima, a ujutru da ih bude petlovi.

-Hotel „Ras“, lociran u prostoru sa druge strane puta za smeštaj gostiju, još nije u potpunosti završen. Ceo prostor oko hotela je u srednjovekovnom stilu, od kamena, sa bazenom u izgradnji i salom za rekreaciju, i idealan je za odmor i uživanje. U ovoj celini se još nalaze i Biblioteka sa velikim izborom knjiga, Biblioteka muzejskih eksponata, amfiteatar "Akropolis", dva kamena bunara, zvonara, dućan, čajdžinica, toranj „Himalaji“ odakle puca pogled na selo Rudovci i okolna brda, kao i restoran-muzej „Kačara“, prijatan ambijent za druženje. U dvorištu se nalazi i svojevrsna izložba drvenih skulptura.

-Oni koji dolaze kod nas žele da se osećaju kao na selu, a mi im pored vizuelnog doživljaja, omogućavamo jahanje konja i magaraca, obilazak šuma, livada i drugih prirodnih potencijala ovog šumadijskog kraja, kao i organizovani obilazak crkava, manastira i drugih zanimljivih destinacija – obavestio je Radoje Raša Stanojlović, koga smatraju za borca za očuvanje srpske tradicije i uvažavaju i kao čoveka i kao stručnjaka, ali i dobrotvora sa vizijom, koja ima za cilj da dalje neguje tradiciju srpske kulture i srpskog sela. Moj sagovornik je još dodao da je prošao ceo svet, jer njegova firma koja se bavi proizvodnjom zdrave stočne hrane izvozi u 70 zemalja sveta, pa iako nije naišao na razumevanje nadležnih ljudi iz republičkog ministarstva za svoje ideje, ali ni na preveliku podršku meštana, uglavnom zaposlenih u kolubarskim rudnicima, gde obični radnici imaju platu od šezdesetak hiljada dinara, a vozači i do sto hiljada dinara, ipak smatra da je selo i proizvodnja hrane, naša budućnost, fabrika u kojoj ne morate strahovati za posao, jer ga uvek ima u izobilju, da se treba vratiti na prostore svojih predaka i živeti u prirodi i uz životinje, koje oplemenjuju i lek su za dušu.

[&nbsp; Više slika iz Rašnog sela, možete videti o v d e.](#)